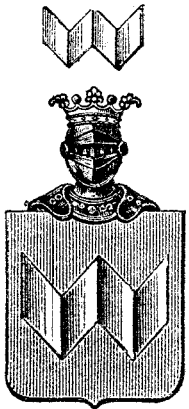

MAGNUSCY h. ABDANK z Magnus v. Magnuszów, w szadkowskim. Jan Magnuski 1473 r. w Sanoku działa w imieniu Pobiedzińskiego. Katarzyna, wdowa po Marcynie Magnuskim, wyprawiła 1499 r. pieszego na wojnę turecką z ojcowizny swej w Chwalibogowie, w kaliskim (St. Pr. Pols. Pom. VII. 566). Jan i Jakób Szymanowicze, Stanisław, Wojciech i Jana Klemensiewicz, Andrzej Klimó, Wojciech i Krzywłaszczowie, dziedziczyli na częściach Magnuszów 1552 r. Magnuski dziedziczący 1552 — 1553 r. na części Kozub Starych, w szadkowskim, stał się protoplastą Kozubskich Abdanków (Paw.). Anna, żona Wojciecha Mąkolińskiego 1571 r. (Gr. Przed. 20 f. 150). Barbara, córka Jana, żona Krzysztofa Janoty Bzowskiego, owdowiała 1608 r. Elżbieta, żona Wawrzyńca Kamińskiego 1614 r., wdowa 1640 r.

Jan, nazwany Janem Łozą Magnuskim 1630 r., podstarości i sędzia grodzki płocki 1616 — 1630 roku, sprzedał część Kosaćca Brzozowskiemu 1616 roku (DW. 45 f. 1402; Zap. Lubels. 33 f. 531; Perp. Płoc. 120 f. 439).

Herb Abdank.

Maciej świadczył w Sieradzu 1634 r. Stefan, z ziemią sieradzka, podpisał elekcję Władysława IV-go, a Jan z tąż ziemią, obiór Jana Kazimierza i był posłem na sejm elekcyjny (Vol. Leg. IV f. 97).

Jan, urodzony z Anny Podlewskiej, ożeniony z Katarzyną Studzieńską, z rawskiego, miał syna Aleksandra, kanonika kujawskiego i łowickiego, kantora kruszwickiego i kanonika gnieźnieńskiego 1645 r., kantora gnieźnieńskiego 1648 roku i kanonika krakowskiego 1659 r., zmarłego 1689 r. Będąc deputatem na Trybunał lubelski 1681 r., sprzedał Arciechów (Kor.; Zap. Lub. 59 f. 741). Feliks, żonaty z Anną Poleką 1666 r. (Tryb. Lub.). Wojciech 1686 r. kupił Pawłowice i Rostówek od Konstantego Plichty, a 1691 r. odprzedał mu te dobra (Gr. Łęcz.). Franciszek, kantor płocki, kanonik poznański 1687 r. (Zap. Lub. 63 f. 323).

Elekcję króla Michała podpisali, z ziemią sieradzka: Adam, Jan, Marjan, Stanisław i Świętosław, a z ziemią gostyńską — Aleksander i Jan, wojski gostyński. Tego ostatniego synowie: Kazimierz i Aleksander.

Kazimierz, poseł gostyński, wyznaczony z innemi do boku prymasa 1696 roku, wojski gostyński 1699 r., wprowadzony w posiadanie dóbr Ostrowy i Wołodrze 1679 r., zawarł kontrakt ze Skarbkim 1683 r. Sejm 1710 r. na żądanie posłów poleca ubezpieczyć jego i Aleksandra w posiadanych dobrach; umarł 1711 r. (Gr. Przed. 78 f. 238; DW. 56 f. 675; V. L. V f. 410 i 415; VI f. 98).

Aleksander zapisał 1724 r. sumę żonie, a syn jego, Franciszek, w imieniu swoim i ojca kwitował z procesu Wojciecha Bardzińskiego 1727 r. (Gr. Przed. 84 f. 575; 86 f. 78). Ten czy inny Franciszek, sędzia ziemski, kapturowy i poseł gostyński, podpisał, z ziemią rawską, elekcję Leszczyńskiego 1733 r., umarł 1740 roku. Syn jego, Franciszek, dziedzic Czyżewa, umarł 1752 r., pochowany w Rypinie. Wdowa po nim, Justyna z Rościszewskich, poślubiła tegoż roku w Rypi-

nie Bartłomieja Humieckiego, łowczego braclawskiego, regenta ziemskiego zawrzyńskiego (Not. A. Bilińskiego).

Franciszek z żoną, Anielą z Iskrów, zasądzeni 1725 r. przez Skarszewskich za niedopuszczenie egzekucji w Kokorowie (Woł. XI f. 1433). Ten Franciszek, podczaszy smoleński, i Stanisław, chorąży pancerny z Wołynia, Michał z sieradzkiego, podpisali elekcję Stanisława Leszczyńskiego 1733 r., a Ludwik — manifest za Augustem III-m. Ludwik mianowany cześnikiem inowłodzkim 1734 r., umarł 1735 r. Konstancja z Złotnickich spłaca sumę Jezuitom 1736 r. Marjanna z Wodzińskich zapisała sumę Jarnowskiemu 1737 r. (Gr. Przed. 87 f. 237 i 327). Ta Marjanna była wdową po Aleksandrze, a 2-o v. zaślubiła Antoniego Pinińskiego. Siostrą Aleksandra być miała Agnieszka, 1-o v. Stanisławowa Pinińska, 2-o voto Janowa Gawrońska, skarbnikowa łączyczka 1700 r.

Rozalja, żona Franciszka Kurdwanowskiego 1743 r. Justyna, żona Joachima Kręskiego 1766 r. Mikołaj, żonaty z Marjanną Dyakowską, współsukcesorka Dyakowiec i Jusypowiec 1753 — 1754 r. (Zs. Gr. Latyczow.).

Franciszek, Tomasz i Kazimierz, z sieradzkiego, Józef Antoni, z kaliskiego i Tomasz, z plockiego, elektorowie Stanisława Augusta.

Józef, urodzony z Jadwigi Nagórskiej, wojski piotrkowski 1754 r., ożeniony 1751 r. z Kunegundą Łubieńską, pisarzówną sieradzką, wojewodzianką poznańską, żyjącą wdową 1768 r., pozostawił z niej syna Franciszka, proboszcza w Złotnikach i Wieruszowie, kanonika chełmskiego, poznańskiego 1810 r., gnieźnieńskiego 1811 r., proboszcza kaplicy Łubieńskich w Gnieźnie 1814 r., zmarłego 1820 roku (Gr. Piotrk. 1751 r.; M. 272 f. 113; Kor.).

Równocześnie z tym Józefem żyje Józef, tytułowany stale wojskim piotrkowskim, syn Kazimierza i Marjanny Bosieńskiej, czy też Bocieńskiej, który spisał intercyzę przedślubną 1757 r. z rodzicami swej przyszłej żony, Barbary Górskiej, podczaszanki gostyńskiej *) i zapisał jej 7,000 floren., wraz z tą żoną kwitował jej rodziców z posagu 1759 r., i z nią razem zadzierżawił Zwolę od Lubomirskich 1765 r. Brat tego Józefa—Franciszek, umarł bezdzietny; córki zaś: Justyna, 1-o v. Pniewska, 2-o v. Józefowa Mrokowska, podsędkowa ziemska czerska 1797 r., zeznała zapis dożywocia z drugim mężem 1788 r., a Marjanna Teofilowa Szymanowska, kwitowała 1789 r. wuja swego Górskiego i potwierdziła układ męża z Krzemieniewskim 1797 roku (Perp. Czers. 30 f. 436; 40 f. 161; 42 f. 153; DW. 81 f. 113; 85 f. 30; 112 f. 404 i 825).

Andrzej, dziedzic Kapturów, w sochaczewskim, 1771 r. Piotr, komornik ziemski wschowski 1779 — 1798 r. Jan 1781 r. zapisał na Woli Piórowej sumę Szaławskiej (Gr. Przed. 94 f. 194). Józef z żoną, Katarzyną vel Ewą Micińską, procesuje się i kwituje z długu z Jackiem Grabianką 1789 roku (Perp. Czers. 40 f. 174 i 182). Józefa z Modlińskich, współdziedziczka Krastud, w sztumskim, 1793 roku.

Karol, syna Andrzeja i Magdaleny Garbowskiej, wnuk Macieja i Ewy Zakrzewskiej, wylegitymował się ze szlachectwa w sądzie grodzkim halickim 1782 roku (M. D. Wąs.).

*) Pod Górskimi VI f. 258 omyłką pisarza nazwany jej mąż Morawskim.

Leon, syn podobno Andrzeja, ożeniony z Zuzanną Milewską, łowczanką nowogrodzką, która sprzedała 1766 roku część Ossy, w rawskim, Leszczyńskim, a żyła wdową 1780 r., pozostawił synów: Andrzeja—Bernardyna, zmarłego 1823 r. i Jana, zmarłego 1822 r., którego wdowa, Józefa z Wyrzykowskich, z małoletnimi dziećmi: Domicellą, Rafałem i Józafatem, mieszkała w Kowalu 1823 r. Ten Józafat Franciszek dowiódł szlachectwa w Królestwie 1843 r., a syn jego, z Tekli Nowickiej, Tadeusz Stanisław 1851 r.

Oprócz nich wylegitymował się ze szlachectwa w Królestwie Jan, syn Tomasza, 1786 r. dziedzica Białogory, w łęczyskim, 1839 r.

Antoni, syn Ferdynanda, dziedzica Parcic i Wincentyny z Kalksteinów, dziedzic Ptazkovic, zaślubił 1868 r. Kornelję Raczyńską. Bolesław, dziedzic Parcic, a Władysław Naramic, w wieluńskim, 1905 r. Mikołaj, syn Franciszka, 1860 roku urzędnik sądowy w Warszawie.

MAGNUSOWIE h. GIERAŁT. Niektórzy dziedzice wsi Magnusy vel Magnusze, w ziemi bielskiej; utrzymali nazwisko Magnus, inni nazwali się Magnuszewskimi. Wiktor Magnus, syn Karola i Józefy Mrozowskiej, wnuk Karola, prawnuk Jana, praprawnuk Jerzego, wylegitymował się ze szlachectwa w Królestwie 1862 roku.

MAGNUSZEWICZOWIE. Krzysztof Magnuszewicz, zastawny posiadacz Szkarowa, pozostawił, z Anny z Ilińska, córkę Eleonorę, wydaną 1705 r. za Jakóba Kołataja, towarzysza pancernego, współdziedzica Dederkał (Grodz. Krzemien.; M. Dun. Wąsow.).

MAGNUSZOWSCY v. MAGNUSZEWSCY her. POWAŁA (OGOŃCZYK) z Magnuszowa, w powiecie wareckim. Mikołaj Powąła z Taczowa, jeden z słynnych polskich rycerzy, dzielny żołnierz z pod Grunwaldu, zwycięzca z pod Koronowa 1410 r., odznaczony na turnieju rycerskim w Budzie 1412 r., stolnik 1426

roku, a podkomorzy sandomierski 1439 — 1451 r., dziedzic Taczowa, Trzebienia, Trojanowa, Chrwat, kupił Magnuszów, w powiecie wareckim, i uzyskał 1424 r. potwierdzenie przywileju na targi i jarmarki w tym mieście danego 1377 roku przez ks. Ziemowita Stanisławowi, zwanemu Rzeczywa, dziedzicowi Magnuszowa. Wdowa po podkomorzym, Małgorzata, ma sprawy różne w Czersku i Warce, w latach 1455—1474. Była to, zdaje się, jego druga żona i z niej były dzieci: Mikołaj, Stanisław, Michał, Zygmunt, Jan, Daniel i Beata; z pierwszej zaś być musiały córki: Katarzyna, żona Wawrzyńca i Anna, żona Fiebrona z Gutanowa 1448 r. Synowie używali jeszcze niekiedy nazwiska Powąła, jak ojciec, ale z czasem zarzucili je. Od Mikołaja poszli Magnuszowscy, od Stanisława Trzebieńscy, od jednego z młodszych Trojanowscy (Rz. M.; Dług.; Zs. Gr. Radom.; Zs. Warec. 1 A f. 82 i 103; 1 B f. 48, 61, 72, 76, 107, 187, 198; Zs. Gr. Czers. 1 A f. 111; 1 B f. 467 i 869; 8 f. 123).

Herb Powąła
(Ogończyk).